

Briselē, 2025. gada 19. novembrī
(OR. en)

15640/25

**Starpiestāžu lieta:
2025/0367 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore *Martine DEPREZ*

Saņemšanas datums: 2025. gada 19. novembris

Saņēmējs: Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre *Thérèse BLANCHET*

Temats: Priekšlikums
PADOMES LĒMUMS
par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā tās 19. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2025) 713 final.

Pielikumā: COM(2025) 713 final

Briselē, 19.11.2025.
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā tās 19. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar ko nosaka nostāju, kura Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Stambulas konvencija" jeb "Konvencija") Pušu komitejas ("Pušu komiteja" vai "Komiteja") 19. sanāsmē 2025. gada 11. decembrī saistībā ar to astoņu ieteikumu projektu un viena secinājumu projekta paredzēto pieņemšanu, kuri adresēti deviņām valstīm, kuras ir Konvencijas Puses, un attiecas uz Konvencijas īstenošanu šajās valstīs².

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Stambulas konvencija

Stambulas konvencijā ir izklāstīts visaptverošu un saskaņotu noteikumu kopums, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē Eiropā un ārpus tās. Konvencija stājās spēkā 2014. gada 1. augustā.

ES Konvenciju parakstīja 2017. gada jūnijā un pabeidza pievienošanās procedūru, 2023. gada 28. jūnijā deponējot divus apstiprināšanas instrumentus, kā rezultātā Konvencija attiecībā uz ES stājās spēkā 2023. gada 1. oktobrī. ES ir pievienojusies Konvencijai attiecībā uz jautājumiem, kas ir tās ekskluzīvā kompetencē, proti, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi¹, un attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu². Konvenciju ir parakstījušas visas ES dalībvalstis, un 22 dalībvalstis to ir ratificējušas³.

2.2. Pušu komiteja

Pušu komitejas⁴ sastāvā ir Konvencijas Pušu pārstāvji. Pusēm jācenšas par saviem pārstāvjiem izvirzīt visaugstākā ranga ekspertus vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanas un apkarošanas jomā⁵. Pušu komitejai uzticētie uzdevumi ir uzskaitīti Reglamenta 1. noteikumā⁶. ES 2023. gada 1. oktobrī kļuva par Konvencijas Pusi un tādējādi par Pušu komitejas locekli (Konvencijas 67. panta 1. punkts).

¹ Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratifikācijas statuss 2025. gada 12. novembrī: AT (2013. g.), BE (2016. g.), CY (2017. g.), DE (2017. g.), DK (2014. g.), IE (2019. g.), EL (2018. g.), ES (2014. g.), EE (2017. g.), FI (2015. g.), FR (2014. g.), HR (2018. g.), IT (2013. g.), LU (2018. g.), MT (2014. g.), NL (2015. g.), PL (2015. g.), PT (2013. g.), RO (2016. g.), SI (2015. g.), SV (2014. g.), LV (2023. g.).

⁴ [Pušu komiteja – Stambulas konvencija. Darbība pret vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē \(coe.int\)](http://coe.int).

⁵ Pušu komitejas Reglamenta 2. noteikuma 1. punkta b) apakšpunkts.

⁶ Dokuments IC-CP(2015)2, pieņemts 2015. gada 4. maijā.

2.3. Stambulas konvencijas uzraudzības mehānisms

Ar Stambulas konvenciju tiek izveidots uzraudzības mehānisms, lai nodrošinātu, ka Puses Konvenciju efektīvi īsteno⁷. Mērķis ir novērtēt to, kā Konvencija tiek īstenota praksē, un sniegt norādījumus Pusēm. Uzraudzības mehānismu veido divas atšķirīgas, bet savstarpēji saistītas struktūras, proti, neatkarīga ekspertu struktūra (Ekspertu grupa vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai (“GREVIO”)) un Pušu komiteja.

GREVIO ir neatkarīga ekspertu grupa, kuras uzdevums saskaņā ar Stambulas konvencijas 66. panta 1. punktu ir uzraudzīt Konvencijas īstenošanu katrā attiecīgajā valstī. Uzraudzības procedūra ir izklāstīta Konvencijas 68. pantā. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 1. punktu jaunām Pusēm ir jāiesniedz ziņojums (pamatojoties uz *GREVIO* sagatavotu anketu), kurā sīki izklāstīti likumdošanas un citi pasākumi, kurus tās ir veikušas, lai īstenotu Konvenciju. *GREVIO* sagatavo ziņojumu par pasākumiem, kurus attiecīgā Puse veikusi, lai īstenotu Konvenciju, un sniedz ierosinājumus un priekšlikumus par to, kā minētā Puse var novērst konstatētās problēmas⁸.

Pušu komiteja, pamatojoties uz *GREVIO* ziņojumu un saskaņā ar Konvencijas 68. panta 12. punktu var pieņemt attiecīgajai Pusei adresētus ieteikumus par Konvencijas īstenošanu un noteikt Pusei termiņu, kurā jāsniedz atbilde par to, kā tā īstenojusi ieteikumus. Pamatojoties uz šo noteikumu, Pušu komiteja pieņem Pusēm adresētus ieteikumus, kuros pasākumus, kas būtu jāveic pēc iespējas ātrāk (paredzot prasību ziņot par tiem trīs gadu laikā), nošķir no darbībām, kas, lai gan ir svarīgas, nav jāveic ar tādu pašu steidzamību. Trīs gadu laikposma beigās Pusei ir jāziņo Pušu komitejai par progresu, kas panākts attiecīgajai Pusei adresēto ieteikumu īstenošanā. Pamatojoties uz šo informāciju un jebkādu papildu informāciju, kas iegūta, Komitejas sekretariāts⁹ sagatavo un Pušu komiteja pieņem secinājumus par ieteikumu īstenošanu attiecībā uz katru pārskatīšanas procesā iesaistīto Pusi.

Tā kā attiecībā uz gandrīz visām Pusēm ir pabeigta pamatvērtēšanas procedūra, *GREVIO* 2022. gada beigās nolēma uzsākt nākamo vērtēšanas posmu. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 3. punktu vērtēšanas procedūras, ko *GREVIO* veic pēc pamatvērtēšanas, iedala posmos (“tematiskās vērtēšanas posmi”). Pirmā tematiskās vērtēšanas posma nosaukums ir “Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice” (“Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu”), un tas ilgst no 2023. līdz 2031. gadam. Pamatvērtēšana aptvēra aptuveni 60 Stambulas konvencijas pantus, savukārt jaunā tematiskās vērtēšanas procedūra attiecas uz 20 pantiem, proti, 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. un 56. pantu. Šajos pantos ir noteikti standarti tiesībaizsardzības iestādēm, krimināltiesību jomas dalībniekiem, vispārēju un specializētu atbalsta pakalpojumu sniegšanai cietušajiem, kā arī vispārēja uz cietušajiem vērsta pieeja. Mērķis ir veikt padziļinātu šo jomu novērtējumu, galveno uzmanību pievēršot progresam, kas panākts attiecībā uz katru pantu.

Eiropas Savienības Tiesa 2021. gada 6. oktobra Atzinuma 1/19, *Stambulas konvencija*¹⁰, 305. punktā apstiprināja, ka būtiska daļa Konvencijā noteikto pienākumu būtībā ir saistoši Savienībai attiecībā uz tās pārvaldes personālu un attiecībā uz sabiedrību, kas apmeklē tās iestāžu, struktūru un organizāciju ēkas un telpas. Saistībā ar 20 konkrētajiem noteikumiem, uz

⁷ Stambulas konvencijas 1. panta 2. punkts.

⁸ Stambulas konvencijas 68. panta 10. punkts.

⁹ Īstenošanas un ziņošanas uzraudzībai piemērojamā procedūra ir noteikta dokumentā “Nostādnes valstīm, kas ir Konvencijas Puses, adresēto ieteikumu īstenošanas uzraudzībai”, ko Pušu komiteja pieņēma 2021. gada 13. aprīlī, IC-CP/Inf(2021)2.

¹⁰ Tiesas 2021. gada 6. oktobra Atzinums 1/19, *Stambulas konvencija*, EU:C:2021:832.

kuriem attiecas pirmais tematiskās vērtēšanas posms, Tiesa ir apstiprinājusi, ka 17 no šiem noteikumiem ir piemērojami Savienībai un tās publiskajai pārvaldei, proti, visi iepriekš minētie noteikumi, izņemot Konvencijas 3., 31. un 48. pantu. Vienlaikus Savienības pienākumu apmērs būtu jāinterpretē, ņemot vērā tās specifisko raksturu un pilnvaras. Konkrēti – tā kā ES publiskajai pārvaldei nav tiesībaizsardzības pilnvaru, ieteikumi attiecībā uz tiesībaizsardzības jautājumiem, piemēram, ārkārtas aizliegumu tuvojies izdošanu, būtu jāinterpretē tādējādi, ka ir nepieciešams nodrošināt cietušās personas drošību savu pilnvaru ietvaros, piemēram, liedzot iespējamiem nodarījumu izdarītājiem iekļūt iestāžu telpās.

Pušu komiteja 2024. gada decembra sanāksmē pieņēma lēmumu par ieteikumiem, kuri Pušu komitejai jāpieņem, ņemot vērā *GREVIO* ziņojumus, kas pieņemti pirmā tematiskās vērtēšanas posma ietvaros¹¹.

Pušu komitejas prakse līdz šim ir bijusi ieteikumu un secinājumu pieņemšana, pamatojoties uz vienprātību tās sanāksmēs, kuras notiek pēc vienas trešdaļas Pušu, Komitejas priekšsēdētāja vai ģenerālsekretāra lūguma¹² – parasti divas reizes gadā.

2.4. Paredzētie Pušu komitejas akti

Paredzēts, ka Pušu komiteja savā 19. sanāksmē 2025. gada 11. decembrī pieņems astoņus ieteikumu projektus (vienu, kas balstīts uz pamatvērtēšanas procedūru, un septiņus, kas balstīti uz pirmo tematiskās vērtēšanas posmu), kā arī vienu secinājumu (attiecīgi “ieteikumu projektus” un “secinājumu projektu” – kopā “paredzētos aktus”):

- (1) Ieteikums par to, kā Stambulas konvenciju īsteno Apvienotā Karaliste, ietverts dokumentā IC-CP(2025)22prov;
- (2) Ieteikumi Andorai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)23prov;
- (3) Ieteikumi Beļģijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Ieteikumi Francijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)25prov;
- (5) Ieteikumi Itālijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)26prov;
- (6) Ieteikumi Nīderlandei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)27prov;
- (7) Ieteikumi Portugālei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)28prov];
- (8) Ieteikumi Serbijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)29prov; un

¹¹ Ietverts dokumentā IC-CP(2024)10 rev.

¹² Konvencijas 67. panta 2. punkts.

- (9) Secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Poliju, ietverti dokumentā IC-CP(2025)30prov.

3. NOSTĀJA, KAS JĀIENĒM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

Paredzētie akti ir adresēti deviņām Pusēm un ietver ieteikumus (kas balstīti uz pamatvērtēšanas procedūru un pirmo tematiskās vērtēšanas posmu) par pasākumiem, kas astoņām Pusēm jāveic, lai īstenotu Stambulas konvenciju, kā arī secinājumus par to, kā viena Puse īsteno iepriekšējos ieteikumus. Tie attiecas uz Konvencijas noteikumu īstenošanu attiecīgajās iestādēs un publiskajā pārvaldē. Savienība ir pievienojusies Konvencijai, ciktāl tā attiecas uz tās iestādēm un publisko pārvaldi, un tai ir ekskluzīva kompetence uzņemties konvencijā noteiktos pienākumus attiecībā uz savām iestādēm un publisko pārvaldi Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 336. panta darbības jomā. Tāpēc ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Pušu komitejā attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi, tādēļ, ka paredzētie akti var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu, jo tie nākotnē var ietekmēt attiecīgo Konvencijas noteikumu interpretāciju.

Ieteikumu un secinājumu projekti par jautājumiem, kas ir Savienības kompetencē attiecībā uz tās iestādēm un publisko pārvaldi, atbilst Savienības politikai un mērķiem un nerada nekādas bažas par Savienības tiesību aktiem. Tādēļ tiek ierosināts, ka Savienība neiebilst pret ieteikumu un secinājumu projektu pieņemšanu Pušu komitejas 19. sanāksmē.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka “nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu”.

Jēdziens “lēmumi ar juridiskām sekām” ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kas nav saistoši saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas “var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu”¹³.

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Pušu komiteja ir struktūra, kas izveidota ar Stambulas konvenciju. Paredzētie akti, kurus Pušu komiteja tiek aicināta pieņemt, ir akti ar juridiskām sekām. Paredzētie akti var būtiski ietekmēt Savienības tiesību saturu, jo tie nākotnē var ietekmēt attiecīgo Stambulas konvencijas noteikumu interpretāciju. Tādēļ ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru

¹³ Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 7. oktobra spriedums, *Vācija/Padome*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

Savienības vārdā tiek ieņemta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi komponenti, no kuriem viens ir klasificējams kā galvenais, bet otrs ir tikai pakārtots, lēmums saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, kas nepieciešams galvenajam jeb dominējošajam mērķim vai komponentam.

Paredzētajam aktam, ar ko vienlaikus vēlas sasniegt virkni mērķu vai kam ir vairāki komponenti, kuri ir nesaraujami saistīti un no kuriem neviens nav pakārtots otram, materiālajā juridiskajā pamatā lēmumam saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu būs izņēmuma kārtā jāietver dažādie atbilstīgie juridiskie pamati.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Attiecībā uz materiālo juridisko pamatu – Eiropas Savienība ir pievienojusies Stambulas konvencijai attiecībā uz jautājumiem, kas ir tās ekskluzīvā kompetencē, proti, attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi¹⁴, un attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu¹⁵. ES pievienošanās Stambulas konvencijai tika sadalīta divos atsevišķos Padomes lēmumos, lai ņemtu vērā Dānijas un Īrijas īpašo nostāju attiecībā uz LESD V sadaļu. Līdz ar to lēmums, ar ko nosaka nostāju, kura Savienības vārdā jāieņem Pušu komitejā, arī jāsadala divos lēmumos, ja attiecīgie ieteikumi vai secinājumi attiecas uz abiem jautājumiem. Ierosinātais lēmums attiecas uz jautājumiem, kas saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi. Tādēļ šā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 336. pants.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 336. pantam saistībā ar 218. panta 9. punktu.

¹⁴ Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁵ Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā tās 19. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 336. pantu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu ("Konvencija") Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1075¹⁶ attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi un ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1076¹⁷ attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu, ciktāl šādi jautājumi ir Savienības ekskluzīvā kompetencē, un attiecībā uz Savienību tā stājās spēkā 2023. gada 1. oktobrī.
- (2) Ievērojot Konvencijas 66. panta 1. punktu, Ekspertu grupai vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai ("*GREVIO*") ir jāuzrauga, kā Konvencijas Puses ("*Puses*") īsteno Konvenciju. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 11. punktu *GREVIO* ir jāpieņem savs ziņojums un secinājumi par pasākumiem, kurus attiecīgā Puse veikusi, lai īstenotu Konvencijas noteikumus.
- (3) Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 12. punktu Pušu komiteja ("*Komiteja*") var pieņemt attiecīgajai Pusei adresētus ieteikumus, pamatojoties uz *GREVIO* ziņojumu un secinājumiem. Šādos ieteikumos ir jānošķir pasākumi, kas jāveic pēc iespējas ātrāk, ar prasību trīs gadu laikā ziņot Komitejai par veiktajiem pasākumiem, un pasākumi, kas, lai gan ir svarīgi, nav jāveic ar tādu pašu steidzamību. Minētā trīs gadu laikposma beigās attiecīgajai Pusei ir jāziņo komitejai par pasākumiem, kas veikti 10 konkrētās Konvencijas jomās. Pamatojoties uz minēto ziņojumu un jebkādu papildu informāciju,

¹⁶ Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁷ Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

komitejai ir jāpieņem komitejas sekretariāta sagatavoti secinājumi par minēto ieteikumu īstenošanu.

- (4) Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 3. punktu vērtēšanas procedūras, ko *GREVIO* veic pēc sākotnējās pamatvērtēšanas procedūras, ir jāiedala posmos (“tematiskās vērtēšanas posmi”). Pirmā tematiskās vērtēšanas posma nosaukums ir “Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice” (“Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu”), un tas attiecas uz 20 Konvencijas pantiem, proti, 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. un 56. pantu. Komiteja savā 17. sanāksmē 2024. gada 17. decembrī pieņēma lēmumu par ieteikumiem, kuri Komitejai jāpieņem, ņemot vērā *GREVIO* ziņojumus, kas pieņemti pirmā tematiskās vērtēšanas posma ietvaros, kas ietverts dokumentā IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Gaidāms, ka Komiteja savā 19. sanāksmē 2025. gada 11. decembrī pieņems turpmāk minētos ieteikumu projektus (vienu, kas balstīts uz pamatvērtēšanas procedūru, un septiņus, kas balstīti uz pirmo tematiskās vērtēšanas posmu) un secinājumu projektu par to, kā deviņas Puses īsteno Konvenciju (attiecīgi “ieteikumu projektus” un “secinājumu projektu” – kopā “paredzētos aktus”):
 - (1) Ieteikums par to, kā Stambulas konvenciju īsteno Apvienotā Karaliste, ietverts dokumentā IC-CP(2025)22prov;
 - (2) Ieteikumi Andorai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)23prov;
 - (3) Ieteikumi Beļģijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)24revprov;
 - (4) Ieteikumi Francijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)25prov;
 - (5) Ieteikumi Itālijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)26prov;
 - (6) Ieteikumi Nīderlandei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)27prov;
 - (7) Ieteikumi Portugālei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)28prov;
 - (8) Ieteikumi Serbijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)29prov; un
 - (9) Secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Poliju, ietverti dokumentā IC-CP(2025)30prov.
- (6) Savienībai ir ekskluzīva kompetence uzņemties Konvencijā noteiktos pienākumus attiecībā uz savām iestādēm un publisko pārvaldi Līguma par Eiropas Savienības

darbību 336. panta darbības jomā. Eiropas Savienības Tiesa 2021. gada 6. oktobra Atzinuma 1/19, *Stambulas konvencija*¹⁸, 305. punktā atzina, ka būtiska daļa Konvencijā noteikto pienākumu attiecībā uz preventīvu un aizsardzības pasākumu noteikšanu būtībā ir saistoši Savienībai attiecībā uz tās pārvaldes personālu un attiecībā uz sabiedrību, kas apmeklē tās iestāžu, struktūru un organizāciju ēkas un telpas. Turklāt tā paša atzinuma 307. punktā Tiesa nosprieda, ka Savienībai nav jāaprobežojas ar minimālo prasību vai atbalsta pasākumu noteikšanu, bet tai pašai būtu jānodrošina minēto pienākumu pilnīga izpilde. Vienlaikus Savienības pienākumu apmērs būtu jāinterpretē, ņemot vērā tās specifisko raksturu un pilnvaras. Konkrēti – tā kā Savienības publiskajai pārvaldei nav tiesībaizsardzības pilnvaru, ieteikumi attiecībā uz tiesībaizsardzības jautājumiem, piemēram, ārkārtas aizliegumu tuvotes izdošanu, būtu jāinterpretē tādējādi, ka Savienībai ir jānodrošina cietušo drošība savu pilnvaru ietvaros, piemēram, liedzot iespējamiem nodarījumu izdarītājiem iekļūt iestāžu telpās.

- (7) Paredzētie akti attiecas uz Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri ir piemērojami arī Savienībai attiecībā uz tās iestādēm un publisko pārvaldi. Tāpēc ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem komitejā attiecībā uz jautājumiem, kuri saistīti ar Savienības iestādēm un publisko pārvaldi, jo paredzētie akti var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu tādējādi, ka nākotnē tie var ietekmēt attiecīgo Konvencijas noteikumu interpretāciju.
- (8) Attiecībā uz Apvienoto Karalisti – ieteikuma projekts par Konvencijas īstenošanu Apvienotajā Karalistē ietver nepieciešamību: nodrošināt pienācīgus un ilgtspējīgus finanšu resursus visām politikas jomām, kuru mērķis ir apkarot vardarbību pret sievietēm, un ilgtspējīgu finansējumu attiecīgajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām (Konvencijas 8. pants); piešķirt valstu koordinējošajām struktūrām nepieciešamās pilnvaras, kompetenci un resursus un nodrošināt politikas un pasākumu, kuri paredzēti, lai novērstu un apkarotu jebkādu vardarbību pret sievietēm, koordināciju un īstenošanu, un neatkarīgu uzraudzību un novērtēšanu, pamatojoties uz attiecīgiem datiem (Konvencijas 10. pants); saskaņot datu vākšanas sistēmas un nodrošināt dezagregētu datu sistemātisku vākšanu par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 11. pants); nodrošināt apmācību attiecīgajiem speciālistiem par to, kā pienācīgi reaģēt uz vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 15. pants); novērst šķēršļus vispārējo atbalsta pakalpojumu pieejamībai (Konvencijas 20. pants); nodrošināt piekļuvi specializētiem atbalsta pakalpojumiem un patversmēm visām no vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē cietušām personām (Konvencijas 22. un 23. pants); samazināt sekundāro viktimizāciju, nodrošinot, ka lietas tiek izskatītas efektīvi un bez kavēšanās (Konvencijas 50. pants); kā arī nodrošināt rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvotes izmantošanu (Konvencijas 52. pants). Tā kā ieteikums par šiem jautājumiem atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebildst pret tā pieņemšanu.
- (9) Attiecībā uz Andoru – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Andorā ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju, lai novērstu un apkarotu visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija; nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijas tiek pilnībā iesaistītas politikas veidošanā, un regulāri novērtēt šo politiku, pamatojoties uz sīki izstrādātiem rādītājiem (Konvencijas 7. pants); uzlabot budžeta skaidrību darbībām, kuru mērķis ir novērst un apkarot

¹⁸ Tiesas 2021. gada 6. oktobra Atzinums 1/19, *Stambulas konvencija*, EU:C:2021:832.

vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, turpināt centienus vajadzības gadījumā palielināt šos budžetus un nodrošināt, ka sieviešu tiesību NVO tiek piešķirtas pietiekamas subsīdijas un laiks tām uzticēto darbību veikšanai (Konvencijas 8. pants); turpināt paplašināt dezagregētu datu vākšanu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 11. pants); plašāk attiecināt preventīvas kampaņas arī uz visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Stambulas konvencija, un regulāri novērtēt to ietekmi (Konvencijas 12. pants); nodrošināt pietiekamus cilvēkresursus un atbilstošu kvalifikāciju speciālistiem, kuri strādā ar programmām, kas paredzētas vardarbības izdarītājiem, izstrādāt minimālos standartus un ieviest īpašu programmu seksuālas vardarbības izdarītājiem (Konvencijas 16. pants); nodrošināt, ka specializētie atbalsta pakalpojumi atbilst cietušo vajadzībām (Konvencijas 22. pants); veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas ieinteresētās personas veic riska novērtējumu attiecībā uz visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un tos regulāri atkārtoti (Konvencijas 51. pants); nodrošināt, ka tūlītēja apdraudējuma gadījumā var nekavējoties izdot rīkojumus par ārkārtas aizliegumu tuvoties, un izveidot skaidru tiesisko regulējumu, kas garantē rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties pienācīgu pārvaldību (Konvencijas 52. pants); kā arī nodrošināt, ka personas, kas cietušas no jebkādas vardarbības, uz kuru attiecas Konvencija, var saņemt aizsardzības rīkojumus un ka pārkāpumi tiek sodīti (Konvencijas 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (10) Attiecībā uz Beļģiju – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Beļģijā ietver nepieciešamību: nodrošināt lielāku saskaņotību attiecībā uz politiku un pasākumiem, kas saistīti ar vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu, starp dažādiem pārvaldības līmeņiem valstī (Konvencijas 7. pants); nodrošināt, ka savāktie dati tiek dezagregēti, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); nodrošināt, ka tiek praktiski īstenota prasība visos izglītības līmeņos ieviest zināšanu apguvi par Konvencijas 14. pantā uzskaitītajiem principiem (Konvencijas 14. pants); ieviest sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā visiem attiecīgajiem speciālistiem, kā arī pieņemt un izplatīt mācību kursu kvalitātes standartus (Konvencijas 15. pants); ar attiecīgiem pasākumiem pastiprināt atbalstu vardarbībā cietušo sieviešu atveseļošanai un ekonomiskajai neatkarībai un ieviest standartizētus aprūpes protokolus veselības aprūpes nozarē, lai nodrošinātu cietušo identificēšanu un atbilstīgu specializēto atbalsta pakalpojumu saņemšanu (Konvencijas 20. pants); nodrošināt piekļuvi patversmēm un izveidot palīdzības tālruņa līniju, kas darbojas kā vienots kontaktpunkts (Konvencijas 22. pants); nodrošināt lietu efektīvu izskatīšanu, dzimumbalstītu un uz cietušo vērstu izpratni par vardarbību pret sievietēm; nodrošināt, ka ir ieviestas efektīvas garantijas nolūkā novērst mediācijas neatbilstīgu izmantošanu un nodrošinātu pienācīgas un pietiekamas sankcijas (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt to, ka rīkojumi par ārkārtas aizliegumu tuvoties, aizsardzības rīkojumi un ierobežojoši rīkojumi ir pieejami un tiem var piekļūst visi cietušie (Konvencijas 52. un 53. pants); izvērtēt spēkā esošo aizsardzības pasākumu īstenošanu un nodrošināt, ka praksē tiek īstenoti visi ieviestie pasākumi attiecībā uz cietušajiem no visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.
- (11) Attiecībā uz Franciju – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Francijā ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju, lai novērstu un apkarotu

visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, nodrošināt, ka struktūrai, kas koordinē politiku vardarbības pret sievietēm novēršanai un apkarošanai, tiek piešķirti pietiekami resursi, nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijas tiek pilnībā iesaistītas politikas veidošanā, un regulāri novērtēt šo politiku, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem rādītājiem (Konvencijas 7. pants); turpināt centienus nodrošināt pienācīgu finansējumu politikai, kuras mērķis ir novērst un apkarot jebkādu vardarbību pret sievietēm, uzlabot minētās politikas īstenošanai piešķirtā budžeta skaidrību un nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijām ir pietiekami un stabili finanšu resursi sava darba veikšanai (Konvencijas 8. pants); nodrošināt datu dezagregēšanu un organizēt datu vākšanu par to sieviešu un meiteņu skaitu, kuras lūdz palīdzību veselības aprūpes dienestiem (Konvencijas 11. pants); uzlabot veiktos pasākumus un novērtēt primārās profilakses jomā veikto pasākumu ietekmi (Konvencijas 12. pants); nodrošināt, ka skolēniem ir pieejama izglītība par jautājumiem, kas izklāstīti Konvencijas 14. pantā (Konvencijas 14. pants); nodrošināt, ka visi speciālisti, kas kontaktējas ar cietušajiem un vardarbības izdarītājiem, saņem apmācību par visiem vardarbības pret sievietēm veidiem un ka šādai apmācībai veic novērtējumu (Konvencijas 15. pants); pieņemt un īstenot minimālos standartus programmām, kas attiecas uz vardarbības izdarītājiem, un novērtēt šo programmu ietekmi (Konvencijas 16. pants); nodrošināt, ka visā valstī tiek izveidotas koordinācijas struktūras un ka jaunajās vienas pieturas aģentūrās, kas izveidotas, lai sniegtu atbalstu cietušajām sievietēm, tiek iesaistītas visas attiecīgās struktūras (Konvencijas 18. pants); nodrošināt, ka visām no vardarbības cietušajām sievietēm ir pieejama tiesu ekspertīze, un veikt turpmākus pasākumus, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret sievietēm ar invaliditāti (Konvencijas 20. pants); nodrošināt, ka visā valstī ir pieejams specializēts atbalsts, arī sievietēm, kas cietušas no vardarbības, un viņu bērniem, kas dzīvo patversmēs, un nodrošināt, ka šādi pakalpojumi atbilst vardarbības pret sievietēm digitālajai dimensijai (Konvencijas 22. pants); sniegt seksuālās vardarbības upuriem medicīnisko aprūpi, atbalstu traumām gadījumos, tiesu ekspertīzes un psiholoģisko palīdzību (Konvencijas 25. pants); stiprināt pasākumus, kas veikti, lai iedrošinātu no visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, cietušās sievietes ziņot par šādu vardarbību, un nodrošināt pienācīgus uzņemšanas un atbalsta pakalpojumus, un turpināt centienus nodrošināt pienācīgu tiesu iestāžu reakciju uz jebkādu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt to, ka sistemātiski tiek veikti riska novērtējumi visās lietās par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 51. pants); vairāk izmantot aizsardzības rīkojumus un nodrošināt, ka pārkāpumi tiek sodīti (Konvencijas 53. pants); un ierobežot sekundāro viktimizāciju, kurai tiesvedības laikā var tikt pakļautas no vardarbības cietušās sievietes (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebildst pret to pieņemšanu.

- (12) Attiecībā uz Itāliju – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Itālijā ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka Itālijas valsts rīcības plāns cīņai ar vardarbību pret sievietēm vēršas pret visiem vardarbības pret sievietēm veidiem un ka tas ir pamatots ar laika grafiku, finanšu resursiem un rādītājiem progresa novērtēšanai, nodrošina efektīvu apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību un labāk koordinē attiecīgās politikas īstenošanu (Konvencijas 7. pants); nodrošināt ilgtspējīgu un ilgtermiņa finansējumu visām rīcībpolitikām un pasākumiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm, vienlaikus nodrošinot atsevišķas budžeta un finansējuma pozīcijas (Konvencijas 8. pants); nodrošināt to, ka visas attiecīgās ieinteresētās personas vāc un

dezagregē datus (Konvencijas 11. pants); pārskatīt mācību programmas un materiālus nolūkā izskaust negatīvus stereotipus par sievietēm un meitenēm (Konvencijas 14. pants); ieviest sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā visiem attiecīgajiem speciālistiem par visiem vardarbības pret sievietēm veidiem (Konvencijas 15. pants); nodrošināt patversmju pieejamību un palīdzības tālruņa līnijas atbalstu visiem cietušajiem (Konvencijas 22. pants); nodrošināt savlaicīgu, atbilstīgu un efektīvu reakciju uz ziņojumiem par jebkādu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt sistemātiskus riska novērtējumus personām, kas cietušas no jebkādas vardarbības pret sievietēm, tos pamatojot uz rokasgrāmatām un pamatnostādņēm (Konvencijas 51. pants); un nodrošināt to, ka vajadzības gadījumos tiek izdoti rīkojumi par ārkārtas aizliegumu tuvoties un ka tiek reaģēts uz pārkāpumiem (Konvencijas 52. un 52. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (13) Attiecībā uz Nīderlandi – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Nīderlandē ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka tiek koordinētas rīcībpolitikas un pasākumi, kas veikti saistībā ar vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu, un ka tie aptver visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, piešķirt koordinācijas struktūras funkciju pilnībā institucionalizētām struktūrām ar skaidrām pilnvarām, kompetencēm un nepieciešamajiem resursiem un nodrošināt nevalstisko organizāciju iesaisti politikas veidošanā (Konvencijas 7. pants); ieviest pienācīgu un ilgtspējīgu finansējumu rīcībpolitikām un pasākumiem attiecībā uz jebkādu vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, ieviest atsevišķas budžeta pozīcijas un finansējuma pozīcijas, kuru pamatā ir dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā, un nodrošināt pienācīgu un ilgtspējīgu finansējumu sieviešu tiesību organizācijām (Konvencijas 8. pants); pielāgot datu kategorijas dezagregētu datu vākšanai (Konvencijas 11. pants); veikt pasākumus, kas nodrošina zināšanu apguvi par visiem Konvencijas 14. pantā uzskaitītajiem principiem (Konvencijas 14. pants); paplašināt apmācību visiem speciālistiem, vienlaikus izmantojot arī sieviešu tiesību organizāciju īpašās zināšanas (Konvencijas 15. pants); nodrošināt, ka visiem cietušajiem, tai skaitā tiem, kas pakļauti interseksionālajai diskriminācijai, ir pieejamas patversmes (Konvencijas 22. pants); veikt pasākumus nolūkā iedrošināt cietušās sievietes, arī interseksionālās diskriminācijas riskam pakļautās sievietes, ziņot par vardarbību (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt, ka tiek veikti riska novērtējumi vardarbības ģimenē un citu vardarbības pret sievietēm veidu gadījumos (Konvencijas 51. pants); un nodrošināt, ka nenovēršamu briesmu gadījumā attiecīgās iestādes var nekavējoties izdot ierobežojošos rīkojumus un rīkojumus par ārkārtas aizliegumu tuvoties (Konvencijas 52. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (14) Attiecībā uz Portugāli – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Portugālē ietver nepieciešamību: nodrošināt pienācīgus finanšu resursus valsts stratēģiju un rīcības plānu īstenošanai un ilgtspējīgu finansējumu sieviešu tiesību organizācijām (Konvencijas 8. pants); nodrošināt apmācību par vardarbību pret sievietēm visiem speciālistiem, kuriem ir saskare ar cietušajiem (Konvencijas 15. pants); nodrošināt, ka ir pietiekami pieejamas programmas, kuras attiecas uz vardarbības ģimenē un seksuālās vardarbības izdarītājiem, ka attiecībā uz tām ir pieņemti minimālie standarti un ka tās pastāvīgi tiek izvērtētas (Konvencijas 16. pants); izstrādāt vairāku iestāžu koordinētu reakciju uz jebkādu vardarbību pret sievietēm, kura pilnībā darbojas

(Konvencijas 18. pants); izveidot palīdzības tālruņa līniju sievietēm, kas cietušas no jebkādas vardarbības, nodrošināt patversmes no jebkādas vardarbības pret sievietēm cietušām personām un nodrošināt specializēto atbalsta pakalpojumu pieejamību (Konvencijas 22. pants); nodrošināt, ka lietas tiek efektīvi izmeklētas, pastiprināt lietu sagatavošanas darbu, atsakoties no pārmērīgas paļaušanās uz cietušo paziņojumiem, un nodrošināt, ka sankcijas ir samērīgas ar nozieguma smagumu (Konvencijas 49. un 50. pants); un nodrošināt, ka rīkojumi par ārkārtas aizliegumu tuvojies tiek izdoti ātri un nekavējoties, un stiprināt aizsardzības rīkojumu uzraudzību (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(15) Attiecībā uz Serbiju – ieteikumu projekts par Konvencijas īstenošanu Serbijā ietver nepieciešamību: nodrošināt attiecīgās stratēģijas efektīvu īstenošanu un uzraudzību un piešķirt pietiekamus resursus kompetentajai struktūrai vai struktūrām, kas atbild par to rīcībpolitiku un pasākumu koordinēšanu, īstenošanu, uzraudzību un neatkarīgu izvērtēšanu, ar kuriem vēršas pret jebkādu vardarbību pret sievietēm (7. pants); nodrošināt pienācīgus un ilgtspējīgus finanšu resursus tiesību aktiem, rīcībpolitikām un pasākumiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, tai skaitā iestādēm un struktūrām, kas atbild par to īstenošanu, kā arī izmantot dzimumu līdztiesības principa ievērošanu budžeta plānošanā, lai varētu efektīvi uzraudzīt publiskos izdevumus un garantēt ilgtspējīgu finansējumu sieviešu organizācijām, kas sniedz specializēto atbalstu cietušajiem, ar ilgtermiņa dotācijām, ko piešķir, izmantojot pārredzamas iepirkuma procedūras (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka savākie dati tiek dezagregēti pēc būtiskiem faktoriem, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); nodrošināt regulārus preventīvus pasākumus dzimumu stereotipu izskaušanai un vērsties pret dzimumu nevienlīdzību kā vardarbības pret sievietēm pamatcēloni, un veicināt izpratnes veicināšanas kampaņas, kas attiecas uz jebkādu vardarbību pret sievietēm, tai skaitā tās digitālo dimensiju, un ir vērstas uz sabiedrību kopumā (Konvencijas 12. pants); nodrošināt visiem attiecīgo profesiju pārstāvjiem sistemātisku sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā (Konvencijas 15. pants); paplašināt un nodrošināt pienācīgus resursus programmām, kuras attiecas uz vardarbības ģimenē izdarītājiem, un pieņemt vienotus standartus (Konvencijas 16. pants); uzlabot cietušo piekļuvi finansiālajam atbalstam, pajumtei un nodarbinātībai un nodrošināt bezmaksas tiesu ekspertīzi (Konvencijas 20. pants); nodrošināt vietas patversmē visiem cietušajiem, tai skaitā tiem, kas pakļauti interseksionālajai diskriminācijai (Konvencijas 22. pants); nodrošināt izvarošanas vai seksuālās vardarbības upuru palīdzības centru pieejamību neatkarīgi no cietušās personas vēlmes ziņot par noziegumu (Konvencijas 25. pants); iedrošināt ziņot par jebkādu vardarbību pret sievietēm, stiprināt pierādījumu vākšanu un veikt pasākumus, lai nodrošinātu lietu efektīvu izskatīšanu (Konvencijas 49. un 50. pants); iesaistīt visas attiecīgās iestādes riska novērtēšanā (Konvencijas 51. pants); uzlabot uzraudzību un ārkārtas aizsardzības pasākumu un paplašināto aizsardzības pasākumu ievērošanu, un nodrošināt procesuālo konsekvenci (Konvencijas 52. un 52. pants); un nodrošināt visu cietušo aizsardzības pasākumu efektīvu īstenošanu, un aizsargāt cietušo tiesības tikt pienācīgi informētiem (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

(16) Attiecībā uz Poliju – secinājumu projekts par Konvencijas īstenošanu Polijā ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu un koordinētu politiku, lai novērstu un apkarotu visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, stiprināt

iestāžu sadarbības mehānismus starp iestādēm, lai nodrošinātu cietušo piekļuvi atbalsta un aizsardzības mehānismiem, un veikt neatkarīgu salīdzinošu analīzi par spēkā esošajiem pasākumiem un programmām (Konvencijas 7. pants); palielināt finanšu resursus nolūkā novērst un apkarot jebkādu vardarbību pret sievietēm, nodrošināt īpašu budžeta pozīciju ieviešanu pasākumiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm, nodrošināt taisnīgu un stabilu finansējumu NVO un nodrošināt NVO līdzdalību visu attiecīgo politikas jomu īstenošanā un uzraudzībā (Konvencijas 8. pants); piešķirt Konvencijas koordinējošajai struktūrai vajadzīgos cilvēkresursus un finanšu resursus (Konvencijas 10. pants); un nodrošināt dezagregētu datu vākšanu un saskaņot datu vākšanu attiecīgo dienestu starpā (Konvencijas 11. pants). Tā kā minēto secinājumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebildst pret to pieņemšanu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem ar Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu 67. pantu izveidotās Pušu komitejas 19. sanāksmē, ir neiebildst pret šādu aktu pieņemšanu:

- (1) Ieteikums par to, kā Stambulas konvenciju īsteno Apvienotā Karaliste, ietverts dokumentā IC-CP(2025)22prov;
- (2) Ieteikumi Andorai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)23prov;
- (3) Ieteikumi Beļģijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)24revprov;
- (4) Ieteikumi Francijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)25prov;
- (5) Ieteikumi Itālijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)26prov;
- (6) Ieteikumi Nīderlandei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)27prov;
- (7) Ieteikumi Portugālei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata [IC-CP(2025)28prov];
- (8) Ieteikumi Serbijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, ietverti dokumentā IC-CP(2025)29prov; un
- (9) Secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Poliju, ietverti dokumentā IC-CP(2025)30prov.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*